

سولفادiazین + تری متوپریم
Sulfadiazine 40% + Trimethoprim 8%

آنتی بیوتیک

موارد مصرف:

ترکیب تری متوپریم و سولفادiazین به عنوان یک داروی موثر جهت درمان بیماری های زیر به کار می رود:

- کلی باسیلوز (Colibacillosis)
- وبای طیور Pasteurellosis (Fowl cholera)
- سالمونلوز (تیفوئید و اسهال سفید جوجه ها) (Fowl Typhoid, Pullorum)
- کوریزای عفونی طیور
- عفونت هایی که معمولاً متعاقب واکسیناسیون به وجود می آید و به طور کلی تمام عفونت هایی که عامل آنها میکروبی باشد.

مقدار و نحوه مصرف:

محتوی یک شیشه ۲۰۰ میلی لیتری در ۱۰۰۰ لیتر آب آشامیدنی به مدت ۳-۵ روز متوالی

زمان پرهیز از مصرف:

گوشت طیور: ۵ روز
در طیور تخم گذاری که تخم آنها مصرف انسانی دارد، مصرف نشود.

موارد احتیاط:

دور از دسترس کودکان نگهداری شود.

شرایط نگهداری:

در جای خشک، زیر دمای ۲۵ درجه سلسیوس و دور از نور نگهداری شود.

بسته بندی:

ظروف ۲۰۰ و ۵۰۰ میلی لیتری

ترکیب:

هر میلی لیتر سوسپانسیون خوراکی حاوی: ۴۰۰ میلی گرم سولفادiazین (سدیم) و ۸۰ میلی گرم تری متوپریم می باشد.

مکانیسم اثر:

تری متوپریم آنتی باکتریال صنعتی و یک داروی ضد میکروبی با قدرت تاثیر فراوان علیه اکثر میکروب های گرم مثبت و گرم منفی می باشد. یکی از ویژگی های بارز این محصول آن است که مصرف حتی چندین برابر بیش از دوز درمانی توصیه شده هیچ گونه عارضه سویی ایجاد نمی نماید.

تری متوپریم به صورت مهارکننده آنزیم دی هیدروفولات ردوکتاز (Reductase Dihydrofolate) که در تبدیل اسید فولیک (Folic Acid) به اسید فولینیک (Folinic Acid) نقش دارد، عمل می نماید. این ماده در تکثیر و متابولیسم میکروب ها بسیار موثر است.

سولفونامیدی چون سولفادiazین (Sulphadiazine) قدرت ضد میکروبی تری متوپریم را دو برابر می کند. سولفادiazین و به طور کلی سولفونامیدها شباهت زیادی با اسید پاراآمینوبنزوئیک دارند و هنگامی که سولفونامید به غلظت کافی وجود داشته باشد از تبدیل اسید پارا آمینوبنزوئیک به اسید فولیک جلوگیری می نماید. بنابراین سولفادiazین در مرحله اول، متابولیسم میکروب را از بین می برد و در صورت امکان در مرحله بعدی متابولیسم، تری متوپریم از تبدیل اسید فولیک به اسید فولینیک ممانعت می کند.

تری متوپریم از طریق دستگاه گوارش به سرعت جذب شده و پس از سه ساعت غلظت آن در خون به حداکثر مقدار خود می رسد.

تری متوپریم به سرعت توسط بافت ها جذب شده بنابراین مقدار آن در بافت ها بیشتر از خون بوده و در کلیه و ریه ها نسبت به سایر بافت ها مقدار آن زیادتیر گزارش شده است. نیمه عمر آن حدود ۱۰ ساعت بوده و ۴۰ تا ۵۰ درصد آن بدون تجزیه از ارادر و بقیه به صورت متابولیزه دفع می شود.